

κορδάτου ἀναγινώσκεται ἡ ἐξῆς σημείωσις. « Ἐκ τῶν τοῦ Σουτ-
 θα • « Ἰωάννης ὁ Δασμασκηνός, ὁ ἐπικληθεὶς Μανσοῦρ, ἀνὴρ
 » ἦν ἐλλογιμώτατος οὐδενὸς δεύτερος τῶν κατ' αὐτὸν ἐν παι-
 » δεῖα λαμπάντων συγγράμματα αὐτοῦ πάνυ πολλὰ καὶ μάλι-
 » στα φιλόσοφα, εἰς τε τὴν θείαν γραφὴν παράλληλος κατ' ἐκ-
 » λογὴν, καὶ οἱ ἄσματικοὶ κανόνες ἰαμβικοῖτε καὶ καταλογάδην
 » συνήκμαζε δ' αὐτῷ καὶ Κοσμᾶς ὁ ἐξ Ἱεροσολύμων, ἀνὴρ εὐ-
 » φυέστατος καὶ πνέων μουσικὴν ὅλως τὴν ἐκφρομίον· οἱ γοῦν
 » ἄσματικοὶ κανόνες Ἰωάννου τε καὶ Κοσμᾶ, σύγκρισιν οὐκ ἐδέ-
 » ξαντο, οὐδὲ δέξιοντο μέχρις ἂν ὁ καθ' ἡμᾶς βίος περαιωθῆ-
 » σεται. »

(161) — Ἱστορία Ἱερᾶ, ἦτοι τὰ Ἰουδαϊκὰ, κατ' ἐπιτο-
 μὴν συγγραφέντα παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου, ἐκλαμπροτά-
 του, καὶ σοφωτάτου Αὐθέντου, κυρίου, κυρίου, Ἀλεξάν-
 δρου Μαυροκορδάτου, τοῦ μεγάλου Λογοθέτου τῆς τοῦ
 Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ ἐξ Ἀπορρήτων τῆς
 κρατικῆς Βασιλείας τῶν Ὀθωμανῶν καὶ διὰ δαπάνης
 τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου, καὶ ἡγε-
 μόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας, κυρίου, κυρίου, Ἰωάννου
 Νικολάου Βοεβόδα, τοῦ σοφωτάτου υἱοῦ αὐτοῦ, νεωστὶ
 τυπωθὲν ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῶν ἁγίων Πάντων, ἀρ-
 χιερατεύοντος τοῦ πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μη-
 τροπολίτου κυρίου Ἀνθίμου τοῦ ἐξ Ἰβηρίας, πρὸς τὸ δια-
 νέμεσθαι δωρεὰν τοῖς εὐσεβέσι διὰ ψυχικὴν αὐτῶν σω-
 τηρίαν ἐπιμελεῖα καὶ διορθῶσει τοῦ λογιωτάτου κυρίου
 Ἰωάννου τοῦ Ποστελνίκου. ἐν Βουκουρεστίῳ· ἔτει ἀπὸ
 τῆς ἐνσάρκου Οἰκονομίας αψις'. κατὰ μῆνα Αὐγουστον
 παρὰ τοῦ ἐλαχίστου ἐν Ἱερομονάχοις Διονυσίου τοῦ Φλώ-
 ρου· εἰς φύλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἐπροσφωνήθη παρὰ τοῦ
 υἱοῦ τοῦ συγγραφέως εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Μετὰ τὴν
 προσφωνήσιν ἀναγινώσκεται λόγος Πανηγυρικός πρὸς τὸν συγγρα-
 φέα, συνθεθεὶς ὑπὸ Ἰακώβου Μάνα τοῦ Ἀργείου.

(162) — Χρυσάνθου Νοταρᾶ πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμαν-
 δρίτου τοῦ ἁγιωτάτου πατριρχικοῦ, καὶ ἀποστολικοῦ